LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, RAHMAŅINOVS, STRAVINSKIS UN GRĪNUPS

LNSO, RACHMANINOFF, STRAVINSKY, AND GRĪNUPS

Piektdien, 2025. gada 28. novembrī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā
Sestdien, 2025. gada 29. novembrī, plkst. 16.00 koncertzālē "Cēsis"

Friday, 28 November 2025, at 7 PM at the Riga Congress Hall
Saturday, 29 November 2025, at 4 PM at the Concert Hall Cēsis

---

DAUMANTS LIEPIŅŠ – klavieres | piano
Diriģents | Conductor **JĀNIS LIEPIŅŠ**

Koncertu ieraksta Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert is recorded by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncertu finansiāli atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds
The concert is financially supported by the Latvian State Culture Capital Foundation

Atbalstītājs:
SIGNET BANK

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

ARTŪRS GRĪNUPS (1931–1989)

Devītā simfonija (1988)
Symphony no. 9 (1988)

Pirmatskaņojums 1989. gada 21. septembrī Lielajā ģildē; LNSO, diriģents Imants Resnis
First performance on 21 September 1989 at the Great Guild, LNSO, conductor Imants Resnis

12′

IGORS STRAVINSKIS (*Igor Stravinsky*, 1882–1971)

Svīta no baleta "Ugunsputns" (1919)
The Firebird Suite (1919)

I. Ievads | *Introduction*
II. Ugunsputns un tā deja | *L'Oiseau de feu et sa danse*
III. Ugunsputna variācija | *Variation de l'Oiseau de la feu*
IV. Princešu apļa deja | *Ronde des Princesses*
V. Kaščeja velnišķā deja | *Danse infernale du roi Kachtchei*
VI. Šūpuļdziesma | *Berceuse*
VII. Finmāls | *Final*

Baleta pirmizrāde 1910. gada 25. jūnijā Parīzes operā, *Ballets Russes* trupa
First ballet performance on 25 June 1910, by the Ballets Russes at the Paris Opéra

25′

II DAĻA | PART II

SERGEJS RAHMAŅINOVS (*Serge Rachmaninoff*, 1873–1943)

Trešais klavierkoncerts reminorā op. 30 (1909)
Piano Concerto no. 3 in D minor op. 30 (1909)

I. *Allegro ma non tanto*
II. *Intermezzo: Adagio*
III. *Finale: Alla breve*

Pirmatskaņojums 1909. gada 28. novembrī Ņujorkas Jaunajā teātrī; Ņujorkas simfoniskais orķestris, diriģents Valters Damrušs, pie klavierēm – autors
First performance on 28 November 1909 at the New Theatre New York; New York Symphony Society, conductor Walter Damrosch. Solo performed by the author

45′–60′

Kultūras ministrija
VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
MŪZIKAS SAULE

GRĪNUPS

Artūra Grīnupa personība cilvēciski un muzikāli nostājas it spilgti acupriekšā, kad izlasa Jāņa Bulava, Maijas Einfeldes, Edmunda Goldšteina, Valda Janča, Viļņa Šmīdberga atmiņas. Augumā padevies, ar savu instrumentu kontrabasu saaudzis, spēles stilā versmaini temperamentīgs, bonvivāniski vitāls, filozofiski dziļš, daudzrunīgs, cilvēktiecīgs, vienlaikus savrups un distancēts, asmēlīgs un nediplomātisks, raksturā sarežģīts, saldumtieksmīgs Poruka un Debisī dievinātājs, sēņu pazinējs, Svēdenborga lasītājs, kapu un vētru valdzināts mistiķis, itāļu un latīņu valodas pratējs, nesātīgs ēdājs, citas orbītas komponists. Šie ir daži no laikabiedru vērojumiem. Būtu gribējies šādu cilvēku satikt. Grīnups maz rakstīja vokālo mūziku, viņam galvenokārt instrumentāli opusi – vienlīdz spoži gan kamermērogā, gan orķestra vērienā. Deviņas simfonijas. Jānis Bulavs saka: "Cilvēks var izmācīties super pārvaldīt tehniku, taču retais piedzimst par simfoniķi – tas ir domāšanas veids, ko nevar iemācīties." Tas par Grīnupu. Devītās simfonijas pirmatskaņojums notiek 1989. gada 21. septembrī Lielajā ģildē ziemas koncertsezonas atklāšanas koncertā līdzās Pētera Aldiņa "Pavasara ciklam", Serdžo Lauričellas *Musica notturna* un Zoltāna Kodāja "Variācijām par ungāru tautasdziesmas "Lido, pāv'" tēmu". Diriģē Imants Resnis. Izcilais flautists un ilggadējais LNSO direktors Vilnis Strautiņš saka: "Artūra mūzikā tolaik parādījās arvien skarbāki vaibsti – nervozu paužu saraustīta ritmika ātrajos posmos un ekspresīvi izlauzīta melodika. Ilgi viņš neuzdrošinājās sākt savu Devīto simfoniju. Artūram patika visādas vārdu spēles, viņš ticēja skaitļu mistikai, vairākas reizes sarunās atgādināja, ko nozīmē skaitlis deviņi Bēthovena un vēl dažu citu komponistu dzīvē. Tā nu iznāca, ka viņa bažas piepildījās. Artūrs piepulcējās tai komponistu saimei, kam devītā bija pēdējā. Devītās pirmatskaņojumu klausījos Lielajā ģildē. Skaņdarbam beidzoties, gaisma zālē netika paspilgtināta, un komponists pustumsā mazliet sakumpušu stāvu, mazskaitlīgās publikas pieklājības aplausiem skanot, devās pateikties diriģentam un orķestrim. Mani pārņēma žēlums un dusmas – Artūra mūzika šādu attieksmi nav pelnījusi! Šī sajūta mani nav atstājusi līdz šai dienai." Viļņa rakstītais precīzi parāda laikposmu, kad uz šāda repertuāra simfoniskās mūzikas koncertiem negāja daudz cilvēku. Zinu, ka Latvijas Radio arhīvā esmu klausījies tos šķidros aplausus, kas atskanēja pēc šī Grīnupa šedevra pirmatskaņojuma. Šodien meklēju – nekā nav. Nav simfonijas koncertieraksta, ir studijas ieraksts, kas uzņemts LU Lielajā aulā. Bet es taču esmu dzirdējis to stindzinošo plaukšķināšanu. Bet tak tomēr tikai iztēles aina. Mazliet vēlāk šī paša 1989. gada rudenī Grīnups ieiet slimnīcā, no kuras vairs neiznāk. Naktī uz pirmdienu, 4. decembri, trombs pārcērt viņa mūžu. Vilnis Šmīdbergs saka: "Es sēdēju un pīpēju, un 4. decembrī aiz loga pēkšņi dzirdēju pērkonu un redzēju zibeni ar tādu spožu gaismu aizplīvojam." Devītās simfonijas otrais atskaņojums notiek dienu pēc Grīnupa bērēm. Tā sekundas intonācija iesēžas prātā. Simfonija ilgst 12 minūtes. Informācija intensīva, doma – lakoniska, reljefa. Izskaņā solovijoles trīs nogriežņi – kā iz Morzes ābeces vai citas orbītas.

Orests SILABRIEDIS

STRAVINSKIS

"Ugunsputns" ir pirmais no trim Stravinska agrīnā perioda baletiem, viņa spožās un ekstravagantās karjeras pats sākums. Sergeja Djagiļeva un *Ballets Russes* trupas uzvesto baletu pirmizrādes no 1910. līdz 1913. gadam saviļņoja klausītājus un arī jaunajam Stravinskim atnesa pasaules slavu. Īpašu sensāciju izraisīja "Svētpavasara" pirmizrāde, kas daudzējādā ziņā ir visradikālākais no trim komponista agrīnajiem baletiem. Taču jāpiekrīt pētnieku viedoklim, ka katrs no tiem ir noteikts etaps komponista meistarības virsotņu sasniegšanā. "Ugunsputns" iezīmējas kā pārejas skaņdarbs, kas noslēdz mācību periodu (Stravinskis bija Rimska-Korsakova skolnieks) un rada aizmetņus tiem principiem, kas pilnā spožumā parādīsies "Petruškas" un "Svētpavasara" partitūrās.

Baleta "Ugunsputns" mūzika ir dekoratīva, tajā pirmo reizi atklājas Stravinska koloristiskās orķestrēšanas talants. Partitūra žilbina ar krāsām, faktūras un ritma fantāziju. Stravinska spilgtā orķestrālā domāšana izcili piestāvēja Djagiļeva trupas izrāžu stilam – ārkārtīgi efektīgam, īpašu uzmanību pievēršot dekorācijām, tērpiem un gaismām. Ideja par "Ugunsputnu" viņiem tikpat labi saistījās ar iespēju izveidot krāšņu un eksotisku vizuālo noformējumu.

Mūzika tapusi jau gatavam horeogrāfa Mihaila Fokina libretam, kuros sasaistīti dažādu slāvu tautas pasaku motīvi – par ugunsputnu, par pelēko vilku un nemirstīgo Kaščeju. Baleta muzikālā dramaturģija ir veidota, mijiedarbojot trīs tēlu sfēras: Kaščeja valstībai raksturīga hromatiska mūzikas valoda, pamazināta skaņkārta, pentatonika, zemo koka pūšaminstrumentu un metāla pūšaminstrumentu tembri; Ugunsputna skaņu pasauli raksturo orientālisms, mazās sekundas apdziedājumi, paralēlu kvintu kustības, palielinātie trijskaņi, orķestrī – plašs koka pūšamo instrumentu, čelestas, arfas, ksilofona pielietojums. Trešā intonatīvā sfēra ir vairāk saistīta ar valdnieku tēliem, kas veidoti, daudzveidīgi izmantojot tautisku tēmu intonatīvos graudus, pakļaujot tos nepārtrauktai variēšanai.

–

RAHMAŅINOVS

Sergejs Rahmaņinovs, kā zināms, bija ne vien izcils skaņradis, bet arī viens no spilgtākajiem sava laika pianistiem. Kā komponists viņš sevi pieteica ar Pirmo klavierkoncertu 17 gadu vecumā. Rahmaņinovs, atšķirībā no Skrjabina vai Stravinska, netiecās kļūt par jaunu pasauļu atklājēju un dzīves laikā nemainīja savu attieksmi pret ierasti romantisko skaņuvalodu, kas uz kopējā fona skatoties, 19. un 20. gadsimta mūzikas ainā uzlūkojama kā individuāla, nozīmīga kvalitāte. 1909. gada oktobrī Rahmaņinovs dodas savā pirmajā tūrē pāri okeānam uz ASV. Viņam līdzi – arī vien pirms nedēļas lauku īpašumā Ivanovkā pabeigtā Trešā klavierkoncerta manuskripts (pēc Otrā klavierkoncerta pagājuši deviņi gadi). Rahmaņinovs šo partitūru veltījis vienam no sava laika izcilākajiem pianistiem Jozefam Hofmanam, kurš no publiskas Trešā klavierkoncerta atskaņošanas bija laipni atteicies un smalki izvairījies – "tas neesot priekš viņa". Dažas nedēļas pēc pirmatskaņojuma, kur solista lomā iejutās pats Rahmaņinovs, koncerts Ņujorkā skan vēlreiz – šoreiz kopā ar Ņujorkas Filharmonijas orķestri neviena cita kā Gustava Mālera vadībā. Tā ir pianistam galēji izaicinoša partitūra ar plašiem akordiem, bagātām orķestra krāsām faktūrā un Rahmaņinovam raksturīgajām piesātinātajām, nebeidzamajām melodijām. "Radīju to ziloņiem," tā Rahmaņinovs izteicies vienam no šī koncerta izcilākajiem interpretiem, Vladimiram Horovicam. Jāsaka, ka ziloņu pieminēšana šeit simbolizē varenību, pianistisku un mākslinieciskuvarēšanu.

Baiba Santa VANAGA

JĀNIS LIEPIŅŠ kopš 2019./2020. gada sezonas ir Manheimas Nacionālā teātra pirmais kapelmeistars, bet kopš 2023. gada – arī galvenā diriģenta vietnieks. No 2014. līdz 2019. gadam viņš bija diriģents Latvijas Nacionālajā operā un baletā, bet no 2006. līdz 2018. gadam strādāja jauniešu korī "Kamēr…", kur pēdējos sešus gadus bija kora mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Lielās mūzikas balvas 2013 laureāts kategorijā "Gada jaunais mākslinieks", Gada balvas kultūrā ieguvējs 2014. gadā.

2024./2025. gada sezonā Liepiņš bija muzikālais vadītājs jauniestudējumiem operām "Zemnieka gods", "Gentas ķēniņš", "Čigānu princese" Manheimas Nacionālajā teātrī, kā arī regulāri uzstājās kā viesdiriģents Latvijas Nacionālajā operā "Karmenas", "Fausta", "Traviatas" un "Toskas" izrādēs.

Starp nozīmīgākajiem Liepiņa iestudējumiem Manheimā iepriekšējās sezonās izceļami "Ariadne Naksosā", "Dons Žuans", "Sikspārnis", "Likteņa vara", "Hugenoti", fragmenti no Vāgnera cikla "Nībelunga gredzens", "Dons Paskvāle", "Bēgšana no serāla", "Burvju flauta", *Madama Butterfly*, "Seviljas bārddzinis", "Orfejs pazemē", kā arī "Trubadūrs", "Norma", "Ansītis un Grietiņa" un "Tā dara visas".

Kā viesdiriģents Liepiņš uzstājies Diseldorfas Vācu operā pie Reinas, Kemnicas teātrī, Oldenburgas Valsts teātrī, sadarbojies ar Virtembergas filharmonisko orķestri, *Orquesta Clásica Santa Cecilia* Madridē, Zeļona Goras simfonisko orķestri Polijā un Taipejas Filharmonijas jauniešu orķestri.

Latvijas Nacionālajā operā viņš iestudējis plašu repertuāru, tostarp operas "Karmena", "Jevgeņijs Oņegins", "Izvirtības hronika", "Trubadūrs", "Vīlas. Džanni Skiki", "Bezdelīga", "Karmelīšu dialogi", "Turaidas roze" un opereti "Sikspārnis". Tāpat Liepiņš piedalījies vairākos baleta iestudējumos, to skaitā "Raimonda", "Romeo un Džuljeta", "Šeherezāde un viņas stāsti" un "Bajadēra". Rīgā debitējis Vāgnera repertuārā ar operu "Klīstošais holandietis".

Karjeras sākumā asistējis Danielam Orenam Latvijas Nacionālās operas Verdi operas "Ernani" koncertuzvedumā, kā arī Aleksandram Vederņikovam "Pīķa dāmas" jauniestudējumā Savonlinnas Operas festivālā.

Liepiņš ieguvis bakalaura grādu kora un orķestra diriģēšanā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, studējis diriģēšanu Berlīnes Mākslu universitātē profesora Lūca Kēlera klasē un papildinājis zināšanas meistarklasēs pie profesora Kolina Metersa.

Pianists **DAUMANTS LIEPIŅŠ** starptautisku ievērību ieguva, uzvarēdams Marijas Kanalsas pianistu konkursā (2019) un Ziemeļvalstu pianistu konkursā, izcīnīdams 2. vietu Džordžes Enesku Starptautiskajā pianistu konkursā, iegūstot Žorža Leibensona balvu Starptautiskajā Ženēvas pianistu konkursā (2018), kā arī saņemot Verbjē festivāla *Vendôme* balvu (2019). 2021. gadā Daumants Liepiņš bija rezidences mākslinieks Karalienes Elizabetes Mūzikas kapelā Briselē. 2017. gadā Daumants Liepiņš ieguva Latvijas Lielo mūzikas balvu kategorijā "Gada jaunais mākslinieks".

Kā solists Daumants ir uzstājies ne tikai ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, Liepājas Simfonisko orķestri, kamerorķestri Sinfonietta Rīga, bet arī ar Karalisko Liverpūles filharmonisko orķestri, Helsingborgas simfonisko orķestri, Rumānijas Nacionālo simfonisko orķestri, Gruzijas Nacionālo simfonisko orķestri, Kauņas simfonisko orķestri, lielākajiem Spānijas simfoniskajiem orķestriem.

2020. gadā iznāca Daumanta debijas albums "Rahmaņinovs. Zemzaris", kas saņēma augstu novērtējumu *The Guardian*, *BBC* un citos medijos, kā arī 2022. gadā iznācis kompānijas *Naxos* albums ar Solēra sonāšu interpretācijām.

GRĪNUPS

Artūrs Grīnups' personality – both human and musical – leaps vividly from the memoirs of Jānis Bulavs, Maija Einfelde, Edmunds Goldšteins, Valdis Jancis, and Vilnis Šmīdbergs. Tall and seemingly fused with his instrument, the double bass, Grīnups is fiery and mercurial in performance, a bon vivant of vital energy and philosophical depth, loquacious and gregarious, yet at times remote and aloof, blunt, undiplomatic, and with a prickly personality. He is fond of sweets, an admirer of Poruks and Debussy, a knowledgeable mushroom picker, a reader of Swedenborg, a mystic drawn to graveyards and storms, fluent in Italian and Latin, an insatiable eater – in short, a composer from another orbit. These are some of his contemporaries' recollections; one can only wish to have met him. Grīnups writes little vocal music, his output is chiefly instrumental – equally striking in chamber dimensions and on the orchestral scale – including nine symphonies. As Jānis Bulavs remarks: "One can learn to master technique, but few are born symphonists – it is a way of thinking that cannot be taught." The observation fits Grīnups. The Ninth Symphony premieres on 21 September 1989 at the Great Guild, featuring in the winter season opening concert alongside Pēteris Aldiņš' *Spring Cycle*, Sergio Lauricella's *Musica notturna*, and Zoltán Kodály's *Peacock Variations*. Imants Resnis conducts. The distinguished flautist and long-time LNSO director Vilnis Strautiņš notes: "By then, harsher contours began to appear in Artūrs' music – rhythms fragmented by nervous pauses in the fast passages and expressively fractured melodies. For a long time, he was reluctant to start working on his Ninth Symphony. Artūrs enjoyed all sorts of wordplays, believed in the mysticism of numbers, and often brought up in conversation the significance of the number nine in Beethoven's and other composers' lives. In the end, his fears came true. Artūrs became one of the composers for whom the Ninth proved to be the last. I was present when his Ninth was first performed at the Great Guild. When the piece concluded, the lights remained dimmed, and the composer, a little stooped in the half-dark, went to thank the conductor and the orchestra to the muted applause of a small audience. I felt pity and anger – Artūrs' music did not deserve such treatment. That feeling has not left me to this day." Vilnis' words capture with striking accuracy a period when few people attended symphonic concerts featuring such repertoire. I remember having heard in the Latvian Radio archives the unenthusiastic applause that followed the premiere of Grīnups' masterpiece. Yet, today I find nothing. There is no concert recording of the symphony, only a studio rendering from the Aula Magna of the University of Latvia. And yet I have heard that chilling hand clapping. But maybe it is just a figment of my imagination. A little later that autumn, Grīnups is admitted to hospital from which he never emerges. On the night of Monday, 4 December 1989, a blood

clot cuts his life short. Vilnis Šmīdbergs remembers: "I was sitting and smoking and, on 4 December, I suddenly heard thunder outside the window and saw a flash of lightning with such bright light." The Ninth receives its second performance the day after Grīnups' funeral. The intonation of the second lingers in mind. The symphony lasts twelve minutes: the material is intense, the thought laconic, sculptural in relief. At the close, three strokes from the solo violin remind of Morse code, or transmissions from another orbit.

Orests SILABRIEDIS

STRAVINSKY

The Firebird is the first of the three ballets from Stravinsky's early period and marks the bright, extravagant opening of his career. The premieres staged by Sergei Diaghilev and the Ballets Russes between 1910 and 1913 electrify audiences and carry the young composer to international renown. The premiere of *The Rite of Spring* causes particular sensation – in many ways it is the most radical of the three early ballets – yet scholars rightly see each work as a distinct stage in Stravinsky's ascent. In this context, *The Firebird* appears as a transitional score: it closes a period of apprenticeship (Stravinsky being Rimsky-Korsakov's pupil) and plants the seeds of the principles that will flower in *Petrushka* and *The Rite of Spring*.

The music of *The Firebird* ballet is richly decorative and reveals for the first time Stravinsky's gift for colouristic orchestration. The score dazzles with its palette of colours, textures, and rhythmic imaginativeness. Stravinsky's vivid orchestral thinking is perfectly suited to Diaghilev's theatre, striking with sumptuous sets, costumes, and lighting.

The score is set to a completed libretto by choreographer Mikhail Fokine, which threads together motifs from several Slavic folktales – the Firebird, the Grey Wolf, and the immortal Kashchei. The ballet's musical dramaturgy unfolds through the interaction between three spheres relating to particular characters. Kashchei's realm is given a chromatic portrayal: diminished scales, pentatonic

gestures, and low woodwind and brass timbres. Meanwhile, the Firebird's soundworld leans towards the Oriental: minor seconds' motifs, parallel fifths, augmented triads, and a wide use of woodwinds, celesta, harp, and xylophone in the orchestra. The third sphere represents sovereigns and draws on varied diatonic outlines of folk material, yet the composer only uses it for intonational grains, subjecting them to continual variation.

–

RACHMANINOFF

Rachmaninoff is known to be not only an outstanding composer but also one of the most brilliant pianists of his time. As a composer, he makes a name for himself with the First Piano Concerto at the age of 17. Unlike Scriabin or Stravinsky, Rachmaninoff does not aspire to become a discoverer of new worlds and during his lifetime remains loyal to the Romantic musical language, which represents an individual and noteworthy quality in the overall music landscape of the 19th and 20th centuries. In October 1909, Rachmaninoff embarks on his first tour across the ocean to the United States. With him is the manuscript of the Third Piano Concerto, completed just a week earlier on his estate in Ivanovka (nine years after the Second Piano Concerto). Rachmaninoff dedicates this score to one of the most notable pianists of the time, Josef Hofmann, who gracefully declines and subtly avoids the public performance of the Third Piano Concerto, saying that 'it is not for him'. A few weeks after the premiere with Rachmaninoff as soloist, the concerto is performed again in New York – this time with the New York Philharmonic under none other than Gustav Mahler. For pianists, it is an extremely challenging composition with grand chords, rich orchestral colours, and saturated, lengthy melodies characteristic to the composer. "I wrote it for elephants," Rachmaninoff once remarks to one of the concerto's eminent interpreters, Vladimir Horowitz; here, elephants symbolise grandeur, pianistic and artistic prowess.

Baiba Santa VANAGA
Translated by Santa Elīna KAULIŅA

Since 2019, **JĀNIS LIEPIŅŠ** is the 1st Kapellmeister at the Nationaltheater Mannheim, Germany. He has also been a frequent conductor at the Latvian National Opera and Ballet since 2014.

Liepiņš makes regular guest appearances with the professional orchestras of Latvia, he has also worked with the Taipei Philharmonic Youth Orchestra, Deutsche Oper am Rhein, Theater Chemnitz, Theater Hagen, Oldenburgisches Staatsorchester, Württemberg Philharmonic Orchestra, and Orquesta Clásica Santa Cecilia. In 2019, Liepiņš made his debut at the Mannheim National Theater with Carl Orff's *Carmina Burana*.

He has worked with many of the world's leading soloists and performers, including Marina Rebeka, Liudmyla Monastyrska, Vida Miknevičiūtė, Dinara Alieva, Inga Kalna, Benjamin Bernheim, Aleksandr Antonenko, Misha Didyk, Murat Karahan, Sergey Polyakov, Corby Welch, Olesya Petrova, Ramona Zaharia, Franco Vassallo, Igor Golovatenko, Andreas Bauer Kanabas, among others.

Jānis Liepiņš served as the artistic director and chief conductor of the Youth Choir *Kamēr…* from 2012 to 2018. His accomplishments were recognised in 2013 with the highest achievement bestowed upon Latvian musicians, the Great Music Award as the year's best new artist. He was also honored with the Annual Award in Culture from *Diena*, Latvia's largest daily newspaper. As the chief conductor of *Kamēr…*, he led the choir to victories in the European Choral Grand Prix in Arezzo in 2013, the V International Harald Andersén Chamber Choir Competition in Helsinki in 2016, the Takarazuka International Chamber Chorus Contest in 2016, and the International Habaneras and Polyphony Contest in Torrevieja, Spain in 2017.

During his time at the Latvian National Opera and Ballet (LNOB), Liepiņš has led repertory performances of works including Tchaikovsky's *Eugene Onegin*, Wagner's *The Flying Dutchman*, and Prokofiev's *Romeo and Juliet*. Additionally, he has served as musical director for several LNOB productions, including Bizet's *Carmen*, Strauss' *Die Fledermaus*, Glazunov's *Raymonda*, and Stravinsky's *The Rake's Progress*. In 2019, Liepiņš led a production of Leoncavallo's *Pagliacci* together with the rarely-performed *L'incantesimo* by Italo Montemezzi. The production was broadcast by ARTE as part of their 2019 opera season.

In 2018, Liepiņš assisted Daniel Oren in a concert production of Verdi's *Ernani* at the Latvian National Opera. He also served as an assistant to Alexander Vedernikov in a production of Tchaikovsky's *The Queen of Spades* as part of the Savonlinna Opera Festival in 2017. Jānis Liepiņš earned bachelor's degrees in choral and orchestral conducting at Jāzeps Vītols Latvian Academy of Music. He has participated in masterclasses with Colin Metters and Lutz Köhler, in addition to Erasmus studies at the Berlin University of the Arts.

DAUMANTS LIEPIŅŠ is one of the piano world's most exciting new talents. Topping Pianist magazine's list of "Pianists to Look Out For in 2020", critics describe him as "sensitive, imaginative, in full command of his instrument's resources, effortlessly keeping the listener transfixed" after his first solo album release in 2020. In 2019, he was awarded the Vendôme Prize at the Verbier Festival in Switzerland and first prize at the Maria Canals Piano Competition in Barcelona. Already being firmly established in his home country by winning the National Grand Music Award, Daumants' appearances beyond his home shores include the biggest Spanish orchestras, Royal Liverpool Symphony Orchestra, Helsingborg Symphony Orchestra, and Belgian National Symphony Orchestra, among others.

In the 22/23 season, Daumants debuted at the prestigious Verbier Festival and Palau de la Musica, Barcelona, and published a new album with Soler sonatas for Naxos.

He was Artist-in-Residence at the Queen Elisabeth Music Chapel in Brussels and the Ingesund Piano Center in Sweden.

TUVĀKIE KONCERTI

Pirmdien, 29. decembrī, plkst. 18.00 koncertzālē "Cēsis"
Otrdien, 30. decembrī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā
Piektdien, 2. janvārī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā
Sestdien, 3. janvārī, plkst. 19.00 Rīgas Kongresu namā

LNSO GADUMIJAS KONCERTS

DŽŪLIJA BULOKA – soprāns
Rīgas Doma kora skolas **GOSPELKORIS** (mākslinieciskā vadītāja UNA STADE)
Diriģents **KRISTIANS REIFS**

PROGRAMMĀ:
Karloss SAIMONS "Četras melno amerikāņu dejas"
Dželija MONTGOMERIJA "Piecas brīvības dziesmas"
Leonards BERNSTEINS Mūzika filmai "Krastmalā"
Džordža GĒRŠVINA un **Mārgaretas BONDSAS** dziesmas

Ceturtdien, 15. janvārī, plkst. 19.00 Mūzikas namā "Daile"

LNSO KAMERMŪZIKA. SKAŅU AINAVAS

EGILS UPATNIEKS – oboja
MĀRTIŅŠ CIRCENIS – klarnete
ANDREJS JEGOROVS – vijole
PĒTERIS TRASUNS – alts
VIKTORS STANKEVIČS – kontrabass
ELĪNA BĒRTIŅA – klavieres

PROGRAMMĀ:
Sergeja PROKOFJEVA, Efreina OŠERA, Pētera VASKA,
Gijoma KONESONA un **Žila SILVESTRĪNI** mūzika

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Koncertmeistars | Concertmaster
Aleksejs Bahirs

Pirmās vijoles | I violins
Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Inese Štrāle, Vizma Laura Agloniete, Indulis Cintiņš, Margarita Ogibalova, Konstantīns Paturskis, Lāsma Vītola, Jevgenija Otroško, Alīna Vižine, Darja Kuzma, Sofija Balabkina

Otrās vijoles | II violins
Arvīds Zvagulis, Ilze Pence, Agnese Stalidzāne, Inga Puķīte, Beāte Račko, Emīlija Bukša, Liene Briede, Raimonds Melderis, Anete Liberte, Agnese Kanniņa, Marta Jurjāne, Arina Bardova

Alti | Violas
Pēteris Trasuns, Ināra Brīnuma, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva, Santa Circene

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Mareta Prikule, Jānis Rinkulis, Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns, Mārtiņš Turss, Elīza Petrenko, Pauls Ēriks Skujiņš

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Viktors Veļičko, Kristaps Pētersons, Ivars Ozols, Viktors Stankevičs, Alise Broka

Flautas | Flutes
Ilze Urbāne, Anete Toča, Liene Denisjuka-Straupe

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Mārtiņš Dovmanis

Klarnetes | Clarinets
Sigurds Lallo, Alise Gavare, Agnese Skrastiņa

Fagoti | Bassoons
Normunds Zvejnieks, Raimonds Gulbis, Elza Rubene

Mežragi | Horns
Māris Evelons, Mārcis Kalniņš, Kalvis Etkins, Renārs Šteinbergs

Trompetes | Trumpets
Mārtiņš Zujs, Kristians Kalva, Bruno Ančāns

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Hrustaļovs, Kristaps Malahovskis

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Elīna Endzele, Elvijs Endelis, Edgars Zaurs, Elīss Balcers

Arfa | Harp
Ieva Šablovska

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Sanita Glazenburga